

ХРИСТО ФОТЕВ

ПРЕДЧУВСТВИЕ

chitanka.info

В една дъждовна, тъмна нощ ще ме убиеш ти.

*Дъждът ще ми предложи крехкото си
рамо, ще го прегърна аз — с пет стъпки
само ще падна в ужасената ти памет,
тя — моя ненадеен мавзолей.*

*Не искаш, но ще ме убиеш ти. И аз слушам
как убеждаваш древната си съвест.*

(Ти имаш опит, стар, печален опит).

Повтаряш й, че всъщност аз съм жив...

*И аз, покорен труп, ще имитирам прекрасния
живот на жив... Ще ме гримираш — ти,
скръбен, непохватен козметик, — ще ме
рисуваш от буквар в буквар и съхраняваш
в глухия си вик.*

Как ще признаеш, че си ме ревнувал?

*И на какъв език — че с тъмен страх си
гледал с ужас как те изоставям?*

Ще казваш, че си ме спасил — и ще си прав.

Ще казваш, че съм твой и че съм жив...

*А аз ще бъда мъртъв, мъртъв, мъртъв —
по-мъртъв от най-мъртвия мъртвец.*

Ще ме убиеш ти, но дотогава аз ще празнувам

*странния си празник от поглед в поглед
и от град във град. Безумен — сред
големия площад, — аз ще целувам твоя смях,
облечен в червена рокля и седефен страх...*

*Ще те изричам, без да се страхувам
по всички стъпала на моя глас.*

В среднощния бюфет на зимна гара

*аз ще целувам острия ти профил на смъртно
уморен и на заспал. И ще усещам тежката ти
власт, любов и скръб, и жал...*

*Ще предизвиквам — и без да искам ще те
наранявам, аз — малък и жесток, но ти*

ще слушаш. Ще ме щадиш, дори ще ми се
радваш,

до оня странен и далечен миг, във който
ти ще почувстваш как ти се изплъзвам.

И как оставаш сам...

В една дъждовна, тъмна нощ ще ме убиеш ти.

В една дъждовна, глуха нощ ще ме обсебиш

докрай във ужасената си памет,

ще ме поемеш ти от оня люспест,

дъждовен и бургаски тротоар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.